

TEAMBERICHT Gastronomuten 12 juli

Beste Gastronomuten,

Vorige week hadden we een fijne lunch. Goed om elkaar weer te zien en bij te praten. Ondanks dat we niet allemaal op dezelfde lijn zaten, zijn we toch tot een gezamenlijk besluit gekomen. Zie hiervoor het extra Teambericht van 5 juli.

Inmiddels heeft het team van Will geroeid. Will heeft een protocol opgesteld waarvan het belangrijkste punt is dat de stuurman en roeier 6 (de slag dus) een mondkapje draagt. Voor de rest is het aanbevolen. Wij horen graag de ervaringen van onze teamleden die al mee geweest zijn. Schrijf het ons gerust, het maken van een Teambericht is niet aan mij voorbehouden.

Het is niet de bedoeling de Teamberichten nu alleen zakelijk te maken. Daarom toch nog een verhaal. Wisten jullie dat er in de jaren 60 en iets later al op Loosdrecht geroeid werd. Na de oorlog moest ons leger opgebouwd worden en er was geen geld en er waren geen bouwmaterialen. Daarom gebruikte men de oude legerplaatsen van de Duitsers. Zo zijn de mariniers, jullie kennen de hele discussie ongetwijfeld, terechtgekomen in het zand van Doorn. Geen water voor deze stoere mannen. Het water van Zeeland bleek onlangs "een brug te ver."

Met de marine ging het al net zo. Bij het Vliegveld Hilversum bouwde de Duitsers een kazerne, het vliegveld leek hun strategisch van belang. Maar toen het er op aankwam hadden ze het luchtoverwicht verloren. Ze zagen de bommenwerpers naar Duitsland overvliegen, maar konden zelf niets. De marine kreeg de legerplaats op de Hollandse Rading. In de huizen van het Loosdrechtse Bos woonden de Duitse officieren. Maar ja, de jongens moesten leren roeien als toekomstig dienstplichtig matroos. Als oefening marcheerden ze van de Hollandse Rading naar de Boomhoek om daar te roeien in de B2-sloep. Er konden overigens ook twee masten met gaffeltuig op en er zaten 8 roeiers in. Tweede hands zijn ze nog in de dumphandel. Mijn zwager marcheerden in dat verband ook langs mijn ouderlijk huis aan de Nootweg.

Maar de hartenpijn, dat er geen echt water was, werd hevig gevoeld. Men bouwde van beton een zeeschip. Met de fraaie naam "Noord Brabant" Op dit stenen schip werd geleerd de vlag te hijsen, aan te treden als er een officier "aan boord" kwam en de betekenis van de piepjes van het bootsman- fluitje.

Van demonstraties en 10 jaar discussiëren was toendertijd geen sprake, dat doen de mariniers nu. Toe speelde men het spel mee, men voelde als het ware de golven op het starre betonnen schip. Men was blij om weer vrij te zijn.

Maar hoe vrij zijn wij met mondkapjes op? Ik ga daar geen uitspraak over doen. Graag geef ik jullie dit om te overdenken mee.

Ik wens jullie een fijne zondag, we zien elkaar spoedig weer, Henk van de Hoef